

Marko Josifoski (Zemun, 1978) je violinu počeo da svira sa pet godina u muzičkoj školi "Kosta Manojlović" u Zemunu u klasi prof. Zorana Milenkovića. Od 1988. godine bio je u klasi prof. Dejana Mihailovića kod koga je završio nižu i srednju muzičku školu i diplomirao i magistrirao na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu. Tokom studija bio je stipendista Zepter fondacije "Madlena Janković" i republičke fondacije za mlade talente. Usavršavao se na Hochschule für Musik in Bernu u klasi prof. Igora Ozima. Bio je stipendista švajcarske vlade i stipendista švajcarske fondacije za visoko nadarene talente.

Pohađao je kurseve u Austriji, Nemačkoj, Sloveniji, Izraelu i Americi kod sledećih profesora: Ide Hendl, Šlomo Minca, Edvarda Grača, Nam-Jun-Kim, Tomasa Brandisa, Igora Ozima i Milana Viteka. Bio je član "umetničkog muzičkog kampa Interlochen" gde je studirao kod prof. Alena Omsa i gde je svirao sa svetskim omladinskim simfonijskim orkestrom. Svirao je za UNICEF (Parma), u Ujedinjenim nacijama u Njujorku u palati "Dag Hamaršeld", na Moskovskoj televizijskoj emisiji Bravo `90 i na mnogim festivalima u zemlji i inostranstvu: Bemus, Nomus, Ohridsko leto, Skopsko leto, festival "Grad teatar" u Budvi i festival u Grčkoj-Kardica. Predstavljao je SFRJ na evrovizijskom koncertu mladih solista u Istanbulu.

Dobitnik je mnogih prvih i specijalnih nagrada na republičkim i saveznim takmičenjima u bivšoj Jugoslaviji kao i mnogih internacionalnih nagrada: Premio Mocart u Veroni, u Strezi (Italija), u Češkoj Republici "Jan Kocijan", u Italiji "Rodolfo Lipicer", "Zlatni anđeo" za najuspešnijeg mladog umetnika. Dobitnik je Oktobarske nagrade grada Beograda za visoka umetnička dostignuća, majske nagrade, nagrade Srpske Akademije nauka i umetnosti iz fondacije prof. Stanojla Rajičića za najuspešniji koncert u sezoni 2003. godine kao i nagrade radio Beograda za umetnika godine 2004. Nastupao je u Italiji, Americi, Austriji, Rusiji, Češkoj, Nemačkoj, Švajcarskoj, Švedskoj, Sloveniji, Makedoniji. Svirao je sa: Rumunskom filharmonijom, Turskim predsedničkim simfonijskim orkestrom, svetskim simfonijskim orkestrom u Americi, Beogradskom filharmonijom, simfonijskim orkestrom RTS, Makedonskom filharmonijom, orkestrom VJ "Stanislav Binički" kao i sa mnogim kamernim orkestrima u zemlji i inostranstvu - Novosadskim kamernim orkestrom, "Simfonieta" Beograd, Musika Viva, Berner Bach orkestrom, Jeunesses Musicales orkestrom, Camerata Serbica. Član je Udruženja muzičkih umetnika Srbije od 1997. Ostvario je trajne snimke za mnoge radio i TV stanice u zemlji i inostranstvu.

Pored mnogih dela snimio je svih 10 Betovenovih sonata sa pijanistkinjom Zarifom Alizade koje je 2007. izdao PGP-RTS.

Docent je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.